

Index Rerum & Verborum.

Juramenti comites sunt Veritas. 28. **Judicium.** 29. **Justitia.** 30. Cum quibus non tantum licet, sed etiam meritorie prestatur juramentum. 31.

Juramenti omnis effectus est obligatio religionis. 231. 32. **Juramentum promissorium** præter nexum religionis producit obligationem justitiam. ib. 33. Qui effectus etiam ad hæreses transit. ib. 34. Prior autem obligatio solius juramenti animam stringit. ib. 35.

Juramentum non habet vim, pacta nuda veliendi. ib. 36. & seqq.

Juramentum non confirmat actus, de Jure Naturali & Divino invalidos. ib. 39. Nec actus, Jure positivo absolute prohibitos, & annullatos. 40. Aut negotia, quæ pro objecto habent ipsum actum irritatum. 41. Nec contractus, ob injuriam alterius rescindibiles facit rescindibiles. 42.

Juramentum an convalidare valeat actum, in favorem solius jurantis irritatum, ac solum non usum juris, proprii pro objecto habentem? ib. 43. & seqq. **Juramentum, quod fertur directè & de præsentem in ipsum contractum irritatum, illum non confirmat.** 233. 65. Quando fertur in contractum de præterito, ipsum confirmat in linea juramenti, non contractus. ib. 66. & seqq.

Juramentum strictè est interpretandum, magisque illius obligatio coarctanda, quam amplianda. ib. 69. Non obligat ultra intentionem jurantis 70. Sequitur naturam actus, nec ad plura se extendit. 71. & seq. Appositum verò negotio invalido servandum est, quando fieri potest. 73. Est interpretandū juxta conditiones Jure communi annexas, nempe si potuerit. 74. Salvo Jure Superioris. 75. Nisi is, cui fit renuntiet. 76. Re in eodem statu perseverante. 77. Si pars altera fidem servaverit. 78.

Juramenti obligatio cessat ex mutatione materiae, dum executio redditur impossibilis. 234. 79. **Commutatione.** 82. **Irritatione.** 83. & seqq. **Juramentum dividitur in litem decisoriam, & æstimatorium, cum suis subdivisionibus.** ib. 87.

Juramentum extrajudiciale definitur. ib. 88. Est species juramenti assertorii. ib. 89.

Juramentum extrajudiciale potest deferre, qui & transigere. ib. 91. Defertur illi, qui ex conventionem vel sibi, vel aliis actionem aut exceptionem querere potest. 235. 92. Personæ, quibus defertur, enumerantur. ib. & 93. Defertur super re quacunque controversa. ib. 94. Et extra judicium, ib. 95. Necesse est, ut hoc juramentum ab una parte deferatur; ultra præstitum non valet. ib. 96. Debet eo modo & tempore acceptari, quò defertur. ib. 97. **Juramentum remissum habetur pro præstito.** ib.

Juramentum extrajudiciale in omnibus ferè causis præstari solet. ib. 98. In causis status. 99. In causa populari. 100. In delictis privatis, etiam famosis. 101. In causis criminalibus publicis id potest deferre accusator, non verò reus. 102. Item, quando agitur de matri-

monio contrahendo, aut de contractu confirmando. 103.

Juramenti extrajudiciale effectus proximus est decisio causæ, æquivalens transactioni, & rei judicatae. ib. 104. Remotus est actio & exceptio juratoria, transiens ad et in hæreses. ib. 105. Non item contra tertium. 236. 106. Est hæc actio prætoriam, stricti juris, reipersecutoria. ib. 107. Similiter peronalibus. ib. 108. & seqq.

Juramentum extrajudiciale præstitum nequit amplius rescindi per instrumenta noviter reperta, per testes &c. ib. 114. **Quin & propter obperjurium materiale nequit rescindi.** ib. 116. Potest tamen rescindi per demonstrationem perjurii formalis & dolosi. ib. 117. & seqq.

Juramentum voluntarium judiciale definitur. 237. 122.

Juramentum judiciale potest illis & ab illis deferri quibus & à quibus potest deferri extrajudiciale, quique habent legitimam personam standi in judicio. ib. 124.

Jurans debet habere scientiam rei vel facti controversi. ib. 125.

Juramentum judiciale illis super rebus fieri potest, super quibus fit extrajudiciale. ib. 126.

Juramentum judiciale debet per sententiam Judicis interlocutoriam approbari. ib. 128. & seqq.

Juramentum judiciale an possit deferri, tamen si nihil probatum fuerit? 238. 130. & seqq.

Juramentum judiciale delatum debet vel referri, vel acceptari. 239. 149. Defersus prius debet jurare, si opus fuerit, de calumnia; non item referens. ib. 150. & seqq.

Juramentum extrajudiciale non imponit necessitatem acceptandi, aut referendi, nec requirit juramentum calumnie. ib. 152.

Juramentum judiciale præstitum habet vim plenissimæ probationis, & pro jurante Judex sententiam ferre debet. ib. 153. Quæ sententia nequit aliter rescindi, nisi de cædò formali perjurio. ib. 154.

Juramentum judiciale producit actionem, & exceptionem rei judicatæ. ib. 155. Producit etiam actionem juratoriam. ib. 156.

Juramentum judiciale, semel deictum & acceptatum, non amplius revocari potest. 240. 162. & seqq.

Juramentum necessarium describitur. 241. 176.

Juramentum necessarium auctoritate Judicis defertur. ib. 178. Et quidem ex obligatione, partibus non potentibus. ib. 179.

Juramentum hoc uni ex partibus, quæ fidem meretur, imponitur. ib. 184. Et non aliter, nisi in supplementum probationis jam factæ, non tamen perfectæ. ib. 182.

Juramentum aliud est supplementarium, aliud purgatorium. ib. 182.

Juramentum hoc actori deferendum est, quando suam intentionem semiplenè probavit, & reus nihil. 242. 183. & seq. Dum uterque æqualiter, & semiplenè probavit, reo deferendum est. ib. 186. & seq. Si actor plenè probavit, reus semiplenè, actor etiam sine juramento obtinet. ib. 189. Quando verò actor suam intentionem plenè, & reus exceptionem probavit semiplenè, huic non illi imponitur juramentum. ib. 191. & seqq.

Juramentum necessarium non passim & facillè cui liber deferendum est. ib. 193.

Juramentum hoc in quavis causa deferri potest. ib. 194. In causa criminali, ad poenam corporis afflictivam tendente, ex parte actoris non defertur, sed a reo gravato recipitur. ib. 195. & seq. Aliud est in causis criminalibus, ad poenam pecuniariam, aut interesse privatum tendentibus. ib. 198.

Non potest hoc juramentum deferri in causis matrimonii seu carnalis seu spiritualis professionis, dum agitur ad dissolutionem. 243. 200. & seqq. Non item potest deferri in causis civilibus arduis. ib. 203. Nec in causis famosis. ib. 204. Admittitur tamen purgatorium. ib. 205.

Juramentum necessarium an admittatur tunc indiscriminatim, quando plus quam semiplenè fuit probatum? ib. 206. & seqq.

Juramentum necessarium tam in prima, quam secunda instantia præstari valet. ib. 208. Defertur potest usque ad conclusionem in causa. ib. 209. Imò etiam post conclusionem in causa. ib. 211.

Juramentum hoc an possit deferri, postquam terminus, faciendæ probationi præstitutus, fuit elapsus? 244. 216. & seqq.

Juramentum hoc delatum imponit necessitatem absolutam præstandi, non relicta facultate referendi. ib. 219.

Juramentum hoc recusans habetur pro confesso. ib. 220. **Juramentum hoc præstitum a reo operatur sententiam absolutoriam; factum ab actore, condemnatoriam.** ib. 221.

Ex hoc juramento non nascitur actio & exceptio juratoria, sed iudicium. ib. 222. & seqq.

Juramentum hoc tam firmum non operatur sententiam, ut per appellationem rescindi nequeat. ib. 224. Transit tamen in rem judicatam. ib. 225. & seqq.

Juramentum litem æstimatorium dividitur in juramentum affectionis & veritatis. 245. 229.

Juramentum affectionis definitur. ib.

Juramentum affectionis non potest præstare, qui non est dominus litem, & litem suo nomine fuit contestatus. ibid. 231. Hinc procurator & pupillus non admittuntur ad hoc juramentum. ib. 232. Admittitur tamen minor. ib. 233. Et tutor, si velit jurare. ib. 234.

Juramentum affectionis supponit dolum aut culpam latam, vel contumaciam rei. ibid. 235. & seqq.

Juramentum affectionis non fit contra tertium possessorem, nec doli, nec culpæ latæ reum. ib. 237.

Juramentum hoc defertur Index. ib. 238. Delatum ab alio nullius est valoris. ib. 239.

Jurans hoc modo æstimat rem ultra verum pretium. ib. 240. Si tamen affectio nimium excedat, contrahitur, & limitatur à Judice. ib. 241.

Juramentum affectionis admittitur in omnibus actionibus realibus. ib. 242. In personalibus,

Index Rerum & Verborum.

arbitrariis, & bonæ fidei, directis, etiam præstatur. ib. 243. Non item in contrariis; sicut nec in actionibus stricti juris. ib. 244.

Juramentum veritatis describitur. 246. Non supponit dolum aut contumaciam rei. ib. 246. Præstatur in omnibus causis, nec, si præstitum sit, facillè de perjurio queritur. ib.

A juramento litem decisorio qualiter liceat appellare? Vid. *Appellatio*.

Quis sit Index in causa juramenti? 83. 84. & seqq.

Jus.

Jus in re & ad rem. Vid. *Proprietatis*.

Justitia.

In causa denegatæ juritæ a foro seculari recurritur ad Ecclesiasticum. 81. 60. Non contra. ib. 61.

L.

Laiicus.

Laiicus solus in causa spirituali nequit esse arbitet. 108. 55. Potest autem esse, si habeat auctoritate Superioris Ecclesiastici Clericum adjunctum. ib. 60. Aut causa sit temporalis. 109. 66. & seqq.

Laiici, qui jus aliquod spirituale possident, tenentur conventi titulum suæ possessionis probare. 187. 62. Nisi possessio sit immemoralis. ib. 66.

Laiici in causa civili possunt testari contra Clericum, non item in causis criminalibus. 210. 63. & seqq.

Laiici an & quatenus possint habere jus decimandi? 451. 63. & seqq.

An Laiici possint jus decimandi prescribere? 454. 105. item 457. 160.

Læstio.

Vid. Restitutio. Emptio. Venditio. Communio rei singularis. Transactio.

Laudemium.

Laudemium præstatur in emphyteusi. 660. 425. & seqq. Ejus quantitas ex Jure & consuetudine. ibid.

Legatum.

Legatum quid sit? 774. 236. & seqq. Illius diversitas ex Jure antiquo. 239. & seqq. Per Justinianum sublata. 241.

Res omnes, quæ sunt in commercio humano, legari possunt. 775. 242. & seqq. Etiam aliena. 245. & seqq. An feudum legatum quoad æstimationem debeatur? 248. & seqq.

De quibusdam rebus & juribus specialia occurrunt; nempe de usu & usufructu. 776. 253. **De dote.** 254. **De tritico, vino, oleo.** 255. **De fundo instructo & instrumento.** 256. **De penu.** 257. **De suppellectile.** 258. **De alimentis & citariis.** 259. **De auro, mundo, ornamento.** 260.

Quibus legatum relinquere possit? ib. 261. & seqq. Quid, si pluribus una res legetur; an & quando locum habeat jus accrescendi? 777. 262. & seqq. Vid. *Accrescendi jus*.

Uuuu 3

intentionem plenè, & reus exceptionem probavit semiplenè, huic non illi imponitur juramentum. ib. 191. & seqq.

Juramentum necessarium non passim & facillè cui liber deferendum est. ib. 193.

Juramentum hoc in quavis causa deferri potest. ib. 194. In causa criminali, ad poenam corporis afflictivam tendente, ex parte actoris non defertur, sed a reo gravato recipitur. ib. 195. & seq. Aliud est in causis criminalibus, ad poenam pecuniariam, aut interesse privatum tendentibus. ib. 198.

Non potest hoc juramentum deferri in causis matrimonii seu carnalis seu spiritualis professionis, dum agitur ad dissolutionem. 243. 200. & seqq. Non item potest deferri in causis civilibus arduis. ib. 203. Nec in causis famosis. ib. 204. Admittitur tamen purgatorium. ib. 205.

Juramentum necessarium an admittatur tunc indiscriminatim, quando plus quam semiplenè fuit probatum? ib. 206. & seqq.

Juramentum necessarium tam in prima, quam secunda instantia præstari valet. ib. 208. Defertur potest usque ad conclusionem in causa. ib. 209. Imò etiam post conclusionem in causa. ib. 211.

Juramentum hoc an possit deferri, postquam terminus, faciendæ probationi præstitutus, fuit elapsus? 244. 216. & seqq.

Juramentum hoc delatum imponit necessitatem absolutam præstandi, non relicta facultate referendi. ib. 219.

Juramentum hoc recusans habetur pro confesso. ib. 220. **Juramentum hoc præstitum a reo operatur sententiam absolutoriam; factum ab actore, condemnatoriam.** ib. 221.

Ex hoc juramento non nascitur actio & exceptio juratoria, sed iudicium. ib. 222. & seqq.

Juramentum hoc tam firmum non operatur sententiam, ut per appellationem rescindi nequeat. ib. 224. Transit tamen in rem judicatam. ib. 225. & seqq.

Juramentum litem æstimatorium dividitur in juramentum affectionis & veritatis. 245. 229.

Juramentum affectionis definitur. ib.

Juramentum affectionis non potest præstare, qui non est dominus litem, & litem suo nomine fuit contestatus. ibid. 231. Hinc procurator & pupillus non admittuntur ad hoc juramentum. ib. 232. Admittitur tamen minor. ib. 233. Et tutor, si velit jurare. ib. 234.

Juramentum affectionis supponit dolum aut culpam latam, vel contumaciam rei. ibid. 235. & seqq.

Juramentum affectionis non fit contra tertium possessorem, nec doli, nec culpæ latæ reum. ib. 237.

Juramentum hoc defertur Index. ib. 238. Delatum ab alio nullius est valoris. ib. 239.

Jurans hoc modo æstimat rem ultra verum pretium. ib. 240. Si tamen affectio nimium excedat, contrahitur, & limitatur à Judice. ib. 241.

Juramentum affectionis admittitur in omnibus actionibus realibus. ib. 242. In personalibus,

An legata sub conditione, malo, poena &c. relinqui possint? 780. 297. & seq.
 Quando non dies legati cedat aut veniat? 791. 474. & seqq.
 Qualia remedia legatariis competant? ib. 467. & seqq. Quibus ex causis & modis legata revocentur aut adimantur? 794. 518. & seqq.
 Legatum non nisi in loco rei sitae potest peti. 48. 62.

Legatus.

Legati à latere quoad collationem beneficiorum concurrunt in sua provincia cum omnibus ordinariis collatoribus. 396. 160.
 In Germania, post inita Concordata, non possunt alia conferre beneficia, quam ipsimet Summi Pontifices. ib. 161.

Legitima.

Quid sit legitima? 773. 220. Debetur hæredibus necessariis &c. 221. Illius quantitas. 222. An quoad parentes fuerit aucta? 223. An quoad fratres? 224.
 An exheredatus computetur in numero liberorum ad augendam vel minuendam legitimam? ib. 225. & seqq. Quid si unus ex liberis sit incapax? 227. Quid si filia renunciaverit hæreditati? 228. & seqq.
 In quantitate legitimæ spectatur tempus mortis. ib. 232.
 Sitne legitima pars bonorum aut hæreditatis? ib. 233. & seqq.

Legitimatis, Legitimatus.

Liberis Legitimati quomodo possint aut debeant in testamento institui? 766. 141. & seqq. Quomodo succedant ab intestato? 829. 38. & seqq. Quomodo parentes ipsi succedant? 831. 73. Quomodo fratres legitimi & legitimati sibi invicem succedant? 832. 98.
 Legitimatione acquiritur patria potestas. 303. 81.

Lex.

Non est necesse, ut Lex omnis nova novi quid constituat. 232. 55.

Lex diffamari.

Quid sit forum Legis diffamari. 72. 375.
 Hoc forò gaudent, qui tanquam actores in iudicio stare possunt. ib. 376. Hinc excommunicati, & bannti non admittuntur. ib.
 Hoc forum se ad omnes causas extendit. 73. 377. Etiam ad causam injuriarum. ib. 379. Actor tamen, ita citatus, non compellitur ad satisfactionem, si silentium sibi patiatur imponi. ib.
 Reus potest ex hac Lege proprium adire iudicem. ib. 379.
 Diffamans quodammodo litem movet, & sustinet personam actoris. ib. 380.
 Iudex diffamati debet requirere iudicem diffamantis, ut citatus sitatur. ib. 381.
 Periona Ecclesiastica non potest ex hac Lege compelli ad iudicem laicum, nisi à proprio Episcopo adigatur. ib. 382.
 Citatio præviâ cognitione decernitur. ib. 383.

Actori, vel non comparenti, vel non probanti, silentium perpetuum imponitur. ib. 374.
 Legis diffamari est unicum non duplex iudicium. ib. 386.
 Si plures sint iudices diffamati, datur preventioni locus. ib. 389. & seq.

Lex si contendat.

Forum peculiare facit Lex si contendat. 28. ff. de Fideiussor. 74. 391.
 Hoc forum ad alias causas, quas sibi quis movendas ab adversario timeret, extenditur. ib. 396. & seq.
 Hoc privilegium est in favorem rei. ib. 394.
 Reus accedit suum iudicem proprium. ib. 398. &c. si plures habeat, electio pees ipsum est. ib. 399.
 Quomodo citetur, & procedatur contra non comparentem actorem. ib. 400. & seq.
 Differentiam Legis diffamari à Lege si contendat. ib. 395. & 402.
 Non competit hoc privilegium reo, ubi actio est in diem, qui necdum venit, aut ad conditionem, quæ necdum existit. ib. 403. & seq.

Lex Rhodia de jactu.

Intellectus L. Rhodia de jactu. 657. 384. Illus effectus & præscripta media pro indemnitate. ib. 385. & seq.

Lex Falcidia.

Lex Falcidia dat hæredi quartam in hæreditate, legatis aut aliis modis exhaustâ. 789. 431.
 Quid si plures sint hæredes? 432. & seqq.
 Quid veniat in computationem huius quartæ? 435. & seqq. An detrahatur ex legitima? 438. & seqq. Utrum à dote relegatâ? 440. & seqq. Utrum ex rebus donatis? 442. Utrum ex illis, quæ mortis causâ capiuntur? 443. Utrum à legatis piis? 445. & seqq.
 Quibus ex causis cesset? 790. 451. & seqq.
 Quæ remedia competant hæredi ad acquirendam falcidiam? 454.

Libellus.

Libelli nomen. 122. 1. & seqq. Descriptio. ib. 7. Necessariò requirit scripturam. ib. 8. Offeritur ab actore, cujus principalem intentionem complectitur. ib. 9. & 11. Maxime attendendum, ut libello actio debita, & maxime congrua inferatur. ib. 12.
 Libellus offerendus est iudici, & dehiac reo transmittendus. ib. 13. & 14.
 Supplicia pro decernendis processibus differunt à libello. ib. 15.
 Partes libelli substantiales sunt narratio, medium, conclusio. 123. 16.
 In actione personali non sufficit, exprimeri causam petendi proximam. ib. 18. Secus in actione reali. ib. 19. Licet consultus sit, etiam in hac causam remotam exprimeri. ib. 20. & seq. Imò aliquando non consultum. ib. 23.
 Conclusio libelli maxime attenditur. ib. 24.
 Partes accidentales sunt, exordium, clausula, & subscriptio. ib. 28. & seqq.
 Agens alienò nomine & suum & sui principalis nomen exprimeri in libello debet. ib. 27.

Libel-

Libellus syllogismus vel formalem vel virtutalem continet. ib. 30.
 Libellus alius civilis, alius criminalis. 124. 32. Quæ utriusque sit differentia? ib. 33. & seqq.
 Libellus in omni processu regulariter desideratur. ib. 37. Excipitur summarius. 38. Inquisitorius. 39. Jam semel finitus. 40. Inter duos de possessione contententes instituitur. 41.
 Appellatorius. 125. 42. Requiritur tamen in causa depositi. 43.
 In locum libelli semper exigitur aliqua petitio. ib. 44.
 Libelli objectum est actio. ib. 49. Cujus nomen specificum nec de Jure Civili exprimentum est. ib. 51. item 126. 54. & seqq.
 In eodem libello possunt actiones plures alternatim proponi, ut, unâ non probatâ, liceat transgredi ad alteram. ib. 62. Quod exemplis declaratur. ib. 63. & seqq.
 Possunt etiam plures actiones, ex diversis causis ad res diversas ortæ & ordinatæ, in uno libello proponi, modo contrarie non sint, ut una sententiâ terminatur. 127. 68. & seqq.
 Plures actiones reales respectu ejusdem rei simul & semel proponi non possunt. ib. 71. & seqq. Nec plures personales & rei persecutoriæ, si ex una eademque causa oriuntur, secus, si ex diversa causa, quarum utraque lucrosa non est, proveniant. ib. 76. & seqq.
 Actio penalis rectè cum rei persecutoria simul inentatur. 128. 83.
 Actio etiam criminalis eum civili potest conjungi. ib. 87. & seqq.
 Libellus obligat offerentem, ut causam prosequatur. ib. 89.
 Perpetuat actiones annales, quando offertur Principi. ib. 91.
 Obligat iudicem, ut ei conformem sententiam ferat. ib. 92.
 Probat contra libellantem. 129. 93.
 Quæ clausula libello annectantur? Vid. *Clausula*.
 Libelli sola oblatio, sine subséquuta citatione, non habet vim, interrompendi præscriptionem. 130. 108. & seqq. Exceptio ab hac regulâ. ib. 112.
 Libellus, cujus sumptibus sit consciendus? ib. 115. & seqq.
 Libellus vitatur contradictione. 131. 119. Obsecratur. 120. Incertitudine, & generalitate. 121. Nisi objectum sit universale. 122.
 Libellus, qui commodum non admittit interpretationem, ex officio rejiciendus est; aliâ processus erit nullus. ib. 124. & seq. Si patiatur congruam explicationem, tolerandus, & in favorem actoris explicandus, nisi reus exceperit. ib. 126.
 Libellus vitatur, si actor plus petat, re, tempore, loco, causa, quam sibi debeatur. ib. 127. & seqq. An etiam vitetur, si actor minus petat? 132. 135.
 Libellus vitiosus an & quomodo, & quando emendari possit? ib. 139.
 An & quando liceat libellum mutare? ib. 141. & seqq.

Libellus utiliter ipsi citationi inferitur. 136. 15.

Libellarius.

Libellarius contractus quid sit? 656. 382. & seqq.

Libertas, Liber.

A statu libertatis quomodo dividatur homo? 300. 15.
 Quinam dicantur homines liberi? ib.
 Pro statu libertatis datur actio liberalis causæ? 301. 43. Aut actio libertinitatis vel ingenuitatis. ib. 14.

Liberi.

Liberi tacitam hypotheçam obtinent in bonis parentum, ad secundas nuptias convolantium. 558. 64. Nec non in bonis Vitrici, si materem ducat, antequam de curatore provifum sit. ib. 65. Imò & in bonis legitimi ac naturalis patris, res maternas aut materni generis administrantis. ib. 66.

Litis, Litigiosus, Litis Contestatio.

Lite pendente nihil innovandum. 142. 87. & seqq.
 Qualiter res & actiones litigiosæ alienari valeant? Vid. *Alienatio*.
 De ritu & more antiquorum in lite contestanda. 168. 1. & seqq.
 Litis contestatio est fundamentum & basis totius processus. 169. 3.
 Litis contestatio quid sit? ibid. 4. Perficitur unius petitione, & alterius contradictione. ib. 5. & seqq.
 Litis contestatio variè dividitur, in generalem & specialem, quæ etiam per Recessus Imperii comprobatur. ib. 11. Item in expressam & tacitam. 12. In solemnem & simplicem. 13.
 Litis contestatio affirmativa non est possibilis. ib. 15.
 Litis contestatio requiritur in processu ordinario. 170. 17. In processu summario curiosè non attenditur. 18. In Camera sententia absque litis contestatione prolata sustinetur. 19. Litis contestatio etiam necessaria est in secunda instantia. 20. & seqq.
 Litem contestantur actor & reus. ib. 22. Non tantum vivâ voce, sed quoque scriptò, factòve contradictoriò. 171. 24. & seqq.
 Litis contestatio non est adnumeranda legis actionibus. ib. 32.
 Litem procurator etiam potest contestari. ib. 29. & seqq.
 Litigantes ad litem contestandam possunt compelli. ib. 38. & seqq.
 Quando reus est contumax, lis non habetur pro contestata de Jure. 172. 42. Secus tamen de consuetudine Camera. ib. 41.
 An & per quas exceptiones lis censetur contestata? ib. 45. & seqq.
 Litis contestatio removet à iudice reculationem suspensâ. 173. 55. Nisi suspensio primò innotescat. ib. 56. Et si non simpliciter sit in competens, facit competentem iudicem. ib. 57.
 Litis contestatio obligat litigantes, ut litem prosequantur. ib. 62. & seqq.

Litis

Litis contestatio perpetuat actiones, & tam active quam passive transmittit ad hæredes. 174. 63. & seqq.
 Ante litem contestatam actiones rei perceptorie, ex delicto provenientes, non transeunt in solidum contra hæredes de Jure Civili. ib. 70. & seqq. Aliud est de Jure Canonico. 175. 77.
 Litis contestatio exceptionibus dilatoris viam præcludit. ib. 78. Facit etiam reum malæ fidei possessorem. ib. 79.
 Litis contestatio procuratorem facit litem dominum. ib. 82.
 Per litem contestationem actus super causa principali nec licite nec valide peraguntur. ib. 84.
 Ante litem contestationem cognitio potest fieri super causa incidente. ib. 85. Instituitur etiam processus inquisitorius. 86. Matrimonialis, tam circa matrimonium carnale, quam spirituale. 87. Processus in contumaciam. 88. Examen testium, ubi illorum vel mors, vel absentia, vel oblitio timetur. 89. & seqq.

Locatio - Conductio.

Locationis conductionis nomen. 651. 284. & seq. Homonymia 286. & seqq. Definitio. 291. & seqq. Hujus anatomia.
 Locatio - Conductio alia est publica. 298. Alia privata. 299. An hæc aliquid habeat singulare, sicut illa? ib. & 300. Alia est perpetua; alia temporalis. 302. Illa non transit in emphyteusim. 304. & seqq. Alia est regularis; alia irregularis. 307. In hæc tamen non manet locationis substantia in salvo. 308. & seqq. Alia est expressa; alia tacita. 311. Ad quantum tempus hæc extendatur? 312. & seqq. Quando nam locum non inveniat? 317. & seqq.
 Adituum personæ, quibus vetitum est, locare vel conducere. 319. & seqq. Inter hæc sunt exercentes artem streperam, qui prope Universitates non permittuntur ædes conducere. 323. & seqq.
 Ad quantum tempus Prælati Ecclesiastici possint locare res immobiles? ib. 325. & seqq.
 Quis prævaleat, quando duobus eadem res locata sit? ib. 328. & seqq.
 Primus conductor potest alteri sublocare. ib. 330. & seqq. Socium assumere de jure non potest. 331.
 Res locabiles & locari prohibita recensentur. ib. 334. & seq. item 654. 336. & seq. Opera locabiles debent esse honesta. 339. Et mercenaria. 340.
 Qualitates mercis in locatione describuntur. 343. & seqq.
 Obligatio locatoris exponitur in rebus. 350. & seqq. Et in operis. 655. 355. & seqq. Utrum illius hæres teneatur stare locati? 359. & seqq.
 Obligatio conductoris explanatur. ibid. 362. & seqq. Possitne ante tempus à contractu discedere? 369. & seqq. Possitne secundus conductor mercedem solvere primo locatori? 656. 372. & seqq.

M.**Majorennis.**

Majorennas qui sint? 299. 12.

Mandatarius.

Mandatarius est contractus consensualis. 674. 632. & seqq. Mercedem reipsum honorarium non. 646. & seqq. Quæ actione peti valeat honorarium? ib. 638. & seqq. Dissert. à consilio. 675. 641. à commendatione. 642. à jussu. 644.

Mandatarius alius est simplex; alius qualificatus. ibid. 648. Utriusque discrimen. 649. Hujus differentia à fidejussione. 651. & seqq. Quis mandare possit & mandatarius suscipere? ib. 653. & seqq. Utrum mandatarius à nuntio differat? 676. 655. & seqq. An possit submandare? ib. 659.

An & quatenus rathabitio æquiparetur mandato? ib. 660. & seqq.

Exponitur obligatio mandatarii. ib. 667. Gradus culpæ determinatur. 668. & seqq. Fines mandati debet observare. 677. 673.

Exponitur obligatio mandantis. ib. 681. Quis casum præterit? 682. & seqq. Qualis actio competit? 685. & seqq.

Ex quibus causis mandatarius solvatur? 678. 687. & seqq. Vid. Procurator.

Malus.

Semel malus semper malus in eodem genere mali præsumitur. 248. 24.

Matrimonium.

Causæ matrimonii pertinent ad forum Ecclesiasticum. 77. 24.

Vicarius etiam in causis matrimonialibus judicare potest. ib. 26. & seqq.

An causæ, matrimonio connexæ, ut de sponsalibus, dote, donatione &c. ad forum Ecclesiasticum spectent? 78. 30. & seqq.

Causæ matrimoniales non possunt subijci arbitrariis compromissariis. 110. 84.

In causis matrimonialibus locum non habet immisio in possessionem propter unius contumaciam. 161. 87.

Processus matrimonii potest institui ante litem. contestatam. 175. 87.

In causa matrimonii, ob impotentiam dissolvendi, plures exiguntur testes. 215. 132.

In matrimonio impediendo etiam unus auditur testis. 216. 145.

In causis matrimonialibus potest deferri juramentum extrajudiciale, quando agitur de matrimonio primùm controhendo; aut contratto stabiliendo; non item quando agitur de illo rescindendo. 235. 103. Diversa est ratio de judiciali necessario. 243. 200.

Quæ ad matrimonium compulsa per annum & medium marito cohabitavit, liberè consensum renovasse præsumitur. 248. 31.

In causis matrimonialibus etiam post conclusionem in causa possunt allegari probationes. 264. 25.

An

An sententia in causa matrimoniali lata, transeat in rem judicatum? 272. 101. item 111.

De matrimonio Clericorum. Vide Clericus.

Qualiter post matrimonium contractum conjugati possint religionem amplecti? Vide Conjugatus.

Matrimonium ratum, non item consummatum solvitur religiosa professione. 328. 68. & seqq.

Mendicantes.

Mendicantes religiosi quinam dicantur? 324. 30.

Mendicantibus post Consilium Tridentinum est concessum in communi bona stabilia possidere, exceptis PP. Capucinis & Franciscanis. 421. 6.

An mendicantes possint ad ordinem non mendicantium transire? 344. 280.

Mendicantes, etiam auctoritate pontificiæ ad alium Ordinem non mendicantium translati, sunt inhabiles ad officia, administrationes, curam animarum, vocem in Capitulo. ib. 283. & seqq.

Mendicantium monasteria non eriguntur, nisi citatis omnibus, quorum interesse versatur. 377. 30. An etiam S. Pontificis auctoritas sit necessaria? ib. 23. & seqq.

Mercator.

Mercatorum libri de consuetudine habent vim probandi semper. 227. 132. & seqq.

Metus.

Metus describitur. 622. 344. Incutitur à causa necessaria. 345. Vel libera. ib. Est gravis. 623. 346. Aut levis. 348. Absolutè vel respectivè. 347. & 349. Est justus. 350. Aut injustus. 351. Inferitur ad contractum extorquendum; vel aligitur tanquam medium ad se liberandum. 352.

Metus inritus non vitiat pactum aut contractum. ib. 353. Nec metus justus. 355. Nec metus levis. 360. Etsi obliget ad satisfactionem. 362.

Metus gravis & in justus obest, tamen ponitur à tertio. 363. Aut non inferitur ad extorquendum actum. 624. 367. Relinquit tamen actum regulariter validum. 375. Datque tum actionem quod metus causa. 625. 390. & seqq. tum exceptionem. ib. 398.

In quibus casibus metus irritet actum? ib. 387. & seqq.

Miles.

Milites gaudent foro speciali. 68. 321. Tam in civilibus. ib. 324. Quàm criminalibus causis. 69. 325. An etiam in criminalibus non militaribus, seu communibus? ib. & 326.

Possintne foro militari renunciare? ib. 327. & seqq.

An litem, ante militiam ceptam, in eodem foro toneantur continuare? ib. 330. Vid. Eques.

Minorennis.

Minorennas quinam dicantur? 299. 11.

Minorennas in judicio stare non possunt. 19. 116.

Nisi in causa status. 20. 117. In causa momentaneæ possessionis. ib. 118. Et in causa Spirituali. ib. 119.

P. SCHMIDT JURISPR. CAN. CIV. TOM. II.

Minorennas habent tacitam hypothecam in bonis curatorum. 558. 62. Eaque incipit statim à tempore delatæ curatela. ib. 63.

Minorennas se personaliter obligare possunt. 608. 148. Patronaliter de rebus mobilibus contrahere valent. 149. Non tamen de pretiosis aut immobilibus. 150. Et, si curatores habeant, pariformiter ac de pupillis de ipsis discurritur. 147. Vid. Pupillus.

Minorennibus conceditur restitutio in integrum. 628. 432. Si lædantur in pacto vel contractu. 433. Non autem si delinquant. ib. Nisi sit delictum purè civile. 434. Conceditur etiam ipsorum hæreditibus. 435. Non autem fidejussoribus, nisi causa sit individua. 436.

Ad hæc restitutionem non sufficit quascunque læsio, sed notabilis exigitur. ib. 438. Et quidem ex inconsulta facilitate, non ex casu fortuito, contingens. 437.

Indicatur Jurex & locus restitutionis. 439. monstratur effectus. 440. Evertuntur contraria. 441. Determinatur tempus, quod est quadriennium. 447.

De restitutione fructuum. 630. 466. & seqq.

An minor contra minorem restituatur? 631. 474. & seqq.

Miserabilis.

Miserabiles personæ habent speciale forum. 71. 349. Tales censentur pupilli, viduæ, diuturno morbo fatigati, & debiles, aliisque fortunâ Miserales. ib. 350. Sive pupilli tutorem habeant, sive non. 351. Sive viduæ sint naturaliter tales, sive civiliter. 352. Etsi divites sint. 354. Nequeunt si conveniantur, trahi extra provinciam. 355. Et, si alios conveniant, possunt immediate accedere Cæsarem. 356. Etiam Judicem Ecclesiasticum, sed quando in foro seculari justitiam non valent consequi. 358. & seqq.

An in causa spoli possint accedere immediate Judicem Ecclesiasticum? ib. 360. & seqq.

Tales personæ, si Jurex secularis ter requisitus justitiam facere detrahit in prima statim instantia convolare possunt ad tribunal Ecclesiasticum. 77. 368.

An hujusmodi personæ utantur hæc privilegio, quando in lite succedunt personæ non privilegiate? ib. 369. & seqq.

An eodem gaudeant, quando contra personas Ecclesiasticas agunt? ib. 373. & seqq.

Misio.

De missione in possessionem bonorum vide possessio.

Manumissio.

Quomodo per manumissionem servitus tollatur? 300. 26.

Quot modis fiat manumissio? ib. 28. & seqq.

Monachus.

Monachi per hoc solum differunt à Canonis Regularibus, quod strictiorem regulam proficiuntur. 323. 14. & seqq.

Monachorum nomen & conditio non vilis sed honorifica. 324. 26. & seqq.

Xxxxx

Mo.

Index Rerum & Verborum.

Monachi per se loquendo non possunt transire ad institutum Canonicorum Regularium. 344. 275. Id tamen quandoque permittitur, cum Monasterium Canonicorum strictioris est observantiae. ib. 279. Vid. *Religiosus*.

Monasterium.

Non verum, sed laudabile est, etiam ætatis primæ, & annis ib. inferioris, adolecentes intra monasteria, vel etiam ad Novitiatum assumere. 328. 61. & seq.

An in erectione novi Monasterii Episcopus debeat adhibere consilium, aut consentium Capituli. 359. 155. & seq.

An in erectione novi Monasterii consensus Pontificius requiratur? 376. 19. & seq.

Monasteria mendicantium qualiter erigantur de novo? 377. 30.

Monasteria Monialium sunt erigenda in urbibus, aut oppidis frequentibus. ib. 31.

Monasteria, si accessorie unan. ur monasterio alterius diæcesis, non subjacent Episcopo illius diæcesis, in qua situm est monasterium principale. 432. 4. & seq.

Monasteria in Congregationem adunita, visitantur à superioriibus, in Capitulo generali deputatis. 437. 17.

Monasteria sunt exempta à præstatione cathedralici. 435. 30. Sicut à præstatione subsidii charitativi. ib. 38. Non tamen hoc privilegio gaudent parochiæ ipsi incorporate. ibid. 39.

In Monasteriis potest à quibuscuque eligi sepultura. 438. 13. & seq.

Monasteria gaudent immunitate locali. 466. 36.

Moneta.

Vid. *Pecunia*.

Monialis.

Monialium monasteria sunt transferenda ad urbes, & oppida. 377. 30.

Munus.

Quid sit munus? 307. 63. Quid munus honorificum? 64. Quid non honorificum? 65. & seq. Quid reale? 67. & seq. Quid mixtum? 68. Quinam à talibus muneribus sint immunes? 70.

An Judex possit acceptare munera? Vide *Judex*.

Mutuum.

Mutuum & creditum pro eodem sumitur. 678. 2. Definuit & explicatur. 679. 3. & seq.

Quis possit mutuum dare & accipere? ib. 11. & seq. Vid. *Senatus consultum Macedonianum*.

Mutui objectum constituunt solæ res fungibiles, seu quantitates. 681. 33. Hinc excluduntur oves. 35. & seq. Non autem chirographa in sano sensu. ib. 42. & seq.

Mutuum in eodem genere, quantitate, & qualitate restituendum est. ib. 44. In qua moneta debeat fieri restitutio? ib. 46. & seq.

Actio hinc descendens vocatur conditio certi. 682. 49. Ejus prædicata. 50. Modus &

difficultas probandi. 51. & seq. Vid. *Civitas. Ecclesia*.

N.

Natales.

Causa natalium pertinet privative ad forum Ecclesiasticum, etsi in foro seculari fuerit incidenter proposita. 94. 16. Nisi agatur de quaestione facti. 95. 20.

Negatoria actio.

Negatoria actio describitur. 538. 65. Est realis; sed emanat ex jure domini, non ex jure servitutis. ib. 66. & seq.

Utrum, qui movet actionem negatoriam, teneatur onus probandi in se suspicere, quando adversarius est in quasi-possessione servitutis? 539. 68. & seq.

Negotiorum gestio.

Negotiorum gestio est quasi-contractus. 715. 87. Supponit aliena negotia. 89. Quid si propria committantur? 90. & seq.

Gerens alterius negotia tenetur rationes reddere. 716. 96. & seq. Restituere, quidquid accepit. 98. Reparare damna, levissimâ quoque ex culpa illata. 99. & seq. Temperamentum hujus obligationis. 111. Habet tamen alterum sibi obligatum ad indemnitate servandam. 717. 112.

Ex negotiorum gestione datur actio directa & contraria. ibid. 113. & seq. Quodsi quis, prohibente domino, illius negotia gesserit, actionem non habet. ib. 115. & seq. Limitatio ponitur. ib. 126. & seq.

Notarius.

Unde dicantur Notarii? 41. 445. & seq. Eorum Nomina. 447. Qualitates. 448. Officium & obligatio. 449. & seq.

Notarii quomodo debeant scribere & conficere instrumenta publica? 219. 30. & seq.

Notariorum protocolia ex se habent vim authenticam probandi. 223. 87.

Copia, à Notariis descriptæ quantum vim habeant probandi? Vide *Instrumetum*.

Novale.

Novale quid sit, & quotuplex? 448. 28. Quibus competant decimæ Novalium? 450. 59. & seq.

An qui habet jus decimandi ex privilegio, habeat etiam jus colligendi decimas Novalium. 451. 64. & seq.

Novatio.

Novatio est modus tollendi obligationem. 751. 187. De Jure Romano stipulationem desiderat. 188. De Consuetudine pactio nuda est contenta. 190.

Ad novationem animus novandi, per verba expressa manifestatur, requiritur. ibid. 194. & seq. Manet in ea eadem persona obligata. 198.

Alia est voluntaria; alia necessaria. ibid. 199. & seq.

Novi-

Index Rerum & Verborum.

Novitius. Novitiatu.

Novitius, an tempore Novitiatu conveniri possit de actibus præteritis in sæculo? 58. 194. & seq.

Novitius, ad sæculum reversus, ob delicta, in Monasterio comissa, nequit à Judice seculari judicari. 59. 198. & seq.

Novitiatu ante annum 16. potest inchoari. 328. 61.

Novitiatu, Religiosa Professioni præmittendus, per annum integrum continuari debet; nec potest fieri hujus vel à Novitio vel à Monasterio renuntiatio. 332. 111. & seq.

Novitiatu annus potest abbreviari Monialibus S. Dominici, jam in articulo mortis constitutis. ib. 115.

Novitiatu an etiam in Ordinibus militaribus per annum integrum sit continuandus? ib. 116.

Novitiatu & probationis annus debet mathematicè compleri. 333. 119.

An & quomodo annus Novitiatu debeat esse continuus? ib. 123. & seq.

Quomodo Novitiatu interrumpatur? ib. 126. & seq.

Novitius, si longiori tempore intra probationis annum extra Monasterium degat, nulliter proficitur. ib. 129.

An Novitiatu annum de novo sustinere debeat, qui, finito probationis anno ad sæculum regressus, denuò suscipi ad Monasterium petit? 334. 137. & seq.

Novitiatu de novo subire non debet Religiosus, ad aliud monasterium sui ordinis translatus, ubi similis est disciplina. ib. 141. & seq.

Novitiatu an debeat in loco professionis institui? ib. 143. & seq.

Novitii an debeant in habitu suæ religionis probari? ib. 146. & seq.

Novitii participant quidem privilegia Regularium Professorum; Regulam tamen Ordinis per se loquendo servare non tenentur. 335. 148. & seq.

Novitii quoad forum internum & externum subsunt Jurisdictioni Prælati Regularis. ib. 151.

Novitius debet ante professionem suam disponere de rebus suis temporalibus. ib. 153. Quæ tamen dispositio non valet, nisi fiat ante 2. menses proximos, & professione secuta. ib. 154. Valer autem absolute talis dispositio, si facta sit adhuc in sæculo intuitu religionis. ib. 147. & seq.

Novitius, qui ob factam in sæculo dispositionem & dispensationem bonorum grave damnum subiit, si iterum ad sæculum regrederetur, potest petere, non tantum si minor sit, sed etiam major, restitutionem. 336. 161. & seq.

Contractus onerosi à Novitio initi, etiam ante duos menses proximos, & non secuta Professione, valent. ib. 163. Valent etiam actus ultimæ voluntatis. ibid. 164. Etiam actus inter vivos, quibus annexa futuræ Professionis conditio. ib. 165.

An ad dispositionem, à Novitio faciendam, desideretur consensus ordinarii? ib. 166.

Novitius, ad sæculum remeans, quæ attulit monasterio, omnia repetit, nec lumpus pro victu præstare obstringitur. ib. 167.

Novitium Abbas per se absque consensu majoris partis de Capitulo non potest admittere ad Professionem. 337. 190. & seq.

Ad probationem tamen potest recipere Novitium, absque consensu Capituli. 338. 197. Satius tamen est, etiam hic perquirere Capitularium vota. ib. 198.

Quando Abbas, neglecto consensu Capituli, Novitium vel ad Professionem admittit, aut repellit, potest adiri Superior. ib. 199.

Novitius, injustè dimissus, an possit ad Superiorem recurrere? ib.

Possint repeti scrutinium, quando Novitius antecedenter paria vel minoria habuit vota? ib. 200.

Clericus, qui Novitiatum ingreditur, interim fructus beneficii, quod habuit, lucratur. 416. 368. & seq.

Nullitas.

In dicasteriis Summi Pontificis nullitates aliæ, ac quæ ex defectu citationis, jurisdictionis, aut mandati suboriuntur, non attenduntur. 9. 77. Item ferè est in dicasteriis Supremis Imperii Romani. ib.

Nuntius.

Nuntii publici & judiciales qui? 42. 461. Habentur pro Sanctis. ib. 462. Et pro veracibus. ib. 463.

O.

Obedientia.

Obedientia Religiosa declaratur. 342. 242.

Oblatio.

Oblationes quid sint, & cui debeantur? 461. 211. & seq.

Obligatio.

Quotuplex sit obligatio? 490. 98. & seq. Vid. *Contractus*.

Occupatio bellica.

Explanatur occupatio bellica. 499. 83. Illius virtutem personæ rediguntur in servitium. 84. Nisi sint Ecclesiasticæ. 85. Res quoque hostiles efficiuntur capientium. 87. Præterquam si spectent ad Ecclesias & Ecclesiasticas personas. 88. & seq.

Res immobiles spectant ad Principem vel Republicam, cujus autoritate bellum geritur. ib. 96. Mobiles pertinent ad milites occupantes. ib. 97. & seq.

Si bellum non sit justum, occupatio queque non est justa. ib. 95.

Oratorium.

Oratorium unde sic appellatum? 382. 89. Oratorium publicum quid sit? ib. 390. Oratoria publica debent construi in loco publico. ib. 392. & cum autoritate Episcopi. ib. 93. Oratoria non debent consecrari. ib. 94.

Xxxxx 2

Index Rerum & Verborum.

In dubio, an oratorium sit legitime erectum? ad presumptiones recurritur. ib. 96.
 Oratorium publicum debet habere ostium patens in via publica. 383. 87. Potest etiam habere ostium privatum. ib.
 Oratorium privatum describitur. ib. 99.
 Non est locus religiosus, nec gaudet immunitate, & prerogativis Ecclesiarum. ib. 100.
 In oratoriis privati non potest offerri sacrum. ib.
 Exciipiuntur oratoria privata Episcoporum. ib. 101.
 Quid juris circa oratoria privata Religiosorum? ib. 104. & seqq.
 Possintne Episcopi dare hodie adhuc clienti celebrandi in oratoriis privati? ib. 108. & seqq.
 Oratoria publica gaudent immunitate locali. 466. 39. Non autem privata. ib. 40.

Ordo Cognitionum.

Traduntur regulæ generales, circa ordinem cognitionum observanda. 98. 1. & seqq.
 Quis ordo in tractanda causa proprietatis & possessionis sit observandus? 96. 21. & seqq.
 Quis ordo habendus in causa conventionis & reconventionis? 150. 70. & seqq.
 De ordine, in ventilatione spoli servando. 97. 40. & seqq.
 De ordine, qui tenetur in causa criminali, quando cum civili concurrit, aut cum alia criminali. ib. 49. & seqq.

Ordo Religiosus.

Vid. Religio.

Ordines Sacramentales. 368. 110.

Origo.

De domicilio originis, vide Domicilium.

P.

Pactum.

Pacti denominatio. 599. 1. Synonymia. 2. Homonymia. 3. Definitio. 4. Illius explicatio. 5. Et seqq. Discrimen inter pollicitationem & pactum. 5. 9. 13. Nec non inter pactum & ultimam voluntatem. 6. & 14.
 Pactum in expressum & tacitum dividitur. ib. 15. Taciti exempla occurrunt in pignore legalimixto. 16. In pignore rei frugiteræ. 17. In redditione chirographi. 600. 18. & seqq.
 Pactum præterea dividitur in reale & personale. ib. 30. & seqq. Utriusque differentia. 32. & seqq. In dubio præsumitur reale. 601. 35.
 Pactum rursus dividitur in nudum & vestitum. ib. 36. Illud non producit actionem, neque de Jure Civili. 37. Neque ex Jure Canonico. 39. & seqq. Sed ex moribus. 47. Vestitum dicitur vel ex legis assistentia; vel ex adiacentia contractus. 49. Illud conditionem ex lege operatur. 602. 50. Hoc actionem ex contractu. 51. & seqq.
 Pactum insuper dividitur in promissorium, liberatorium & restitutorium. ib. 53. In publicum & privatum. 54. & seqq. In pactum in specie & contractum. 57. Vid. Contractus

Pactum constituti quid? 601. 37. Generat. actionem de constituta pecunia. ib.
 Pactum additionis in diem explanatur. 640. 109. Debet specialiter adici, nisi emptio venditio v. gr. sub hasta celebretur. 110. Aut vendatur res Ecclesiastica. 111. Aut res minorum. 112. Si nullum tempus exprimat, jus offerendi meliorem conditionem ad 30. annos extenditur. 114. & seqq. Effectus alius est, si concipiatur sub conditione suspensiva. 120. & seqq. Alius, si concipiatur sub conditione resolutive. 641. 123. & seqq. Alius item, si verbis directis; alius, si verbis obliquis essetur. 125. & seqq. Primus contractus manet resolutus, etiam si primus emptor v. g. meliorem conditionem obtulerit. 129. Quid, si fuerit adjectum ex intervallo? 130. & seqq. Quid de restitutione fructuum? 133. & seqq.

Pactum legis commissoriae enodatur. 642. 141. & seqq. Adicitur tantum sub conditione resolutive. 146. Potest indefinitè concipi. 148. Si certum tempus sit præstitutum, illò præterlapsò, contractus ipsò factò dissolvitur. 149. Si præstitutum non sit, opus est interpellatione. 150. Effectus mensuratur ab existentia vel deficientia conditionis. 151. & seqq. An debeat in continenti apponi? 155. Quales fructus sint restituendi? 156. & seqq. An emptor actione habeat ad repetendam partem pretii soluti? 643. 161. & seqq.

Pactum de retrovendendo enucleatur. ib. 164. Adicitur vel in gratiam venditoris. 165. Vel in gratiam emptoris. 166. Vel in gratiam utriusque. 167. Est licitum in omni casu. 168. & seqq. In effectu plurimum interest, an exprimat verbis directis aut obliquis. 170. & seqq. Intra quod tempus res sit redimenda? 644. 181. & seqq. Quò pretiò debeat redimi? 188. & seqq. An venditor impenlas refundere teneatur. 188. & seqq.

Pactum antichresticum in pignore quid sit? 689. De Jure Civili permixtum est. 153. De Jure Canonico improbatum. 154. & seqq.
 Pactum legis commissoriae in pignore quid? ib. 151. Utròque Jure illicitum reputatur. 152.

Pæna. Punire.

Punitus in uno foro nequit in causa mixta amplius puniri in altero. 84. 101. Nisi pæna sufficiens non poterit decerni. ib. 102.
 Ille, cui delictum per exceptionem objectum & probatum fuit, non mulctatur ordinariâ pænâ. 97. 47.
 Pænae regulares, quarum censentur graviores & excedentes? 287. 96. & seqq.
 Pœnitentiæ Sacramentum definitur. 364. 64.
 Pœnitentiæ præceptum obligat in articulo mortis ex Jure Divino, & singulis annis ex Jure Ecclesiastico. 365. 65.
 Pœnitentiæ materia. 66. & seqq. Forma. 68.
 Pars integralis. 70. Effectus. 71.

Paramenta.

Paramenta Ecclesiastica adaugerantur rebus sacris. 374. 195. Absque

Index Rerum & Verborum.

Absque Paramentis nefas est Sacrificium Missæ peragere. ib.
 Paramenta non debent ungi; & idèd possunt etiam à Prælati Regularibus benedici. ib. 196.
 Paramenta quando amittant suam consecrationem? ib. 197. & seqq.

Parochia. Parochialis.

Pro rebus & juribus Ecclesiarum Parochialium, quis agat? 22. 157. & seqq.
 Pro Parochialibus Ecclesiis incorporatis, in quibus etiam Vicarius perpetuus exponitur, agit Monasterium, vel collegium, cui Ecclesia illa incorporata. ib. 160. Jus tamen agendi ratione jurium Vicariatus competit Vicario. 23. 162.
 De Parochiarum limitibus Judex Ecclesiasticus privatè judicat. 79. 46. & seqq.
 Parochialis Ecclesia quæ dicitur? 378. 32. & seqq.
 Parochialis Ecclesia describitur. ib. 35.
 Ecclesia Parochialis debet habere certos limites, quibus deficientibus censetur magis filialis. ib. 38. & seqq. Nisi aliud per privilegium aut præscriptionem obtineat. ib. 41.
 Quomodo probentur limites parochiales? ib. 43. & seqq.

In Ecclesia Parochiali Parochus debet curam ex officio exercere. 379. 45. & seqq.
 Qualiter Vicarii à Collegiis constituti, curam ex officio exercent? ib. 47. & seqq.
 Ecclesie parochiales à Pontifice vel Episcopo eriguntur. ib. 49.
 An Ecclesia Parochialis sit eadem cum Baptismali? ib. 50. & seqq.

Ecclesie parochiales quibus de causis erigantur? ib. 52. & seqq.
 Sola populi multitudo an sit causa sufficiens? ib. 56. & seqq.
 Si fundus ad Ecclesiam parochialem deficiat, exstinguendum, possunt Parochiani ad illum cedendum obligari. 380. 59.

An requiratur consensus Capituli ad erectionem novæ parochiæ? ib. 60. Quis fiat Patronus talis parochiæ? ib. 61.
 Parochiales Ecclesie reparantur ex propriis redditibus. ib. 62.
 Si redditus deficiant, Parochi & Beneficiati tenentur præstare subsidium. ib. 63.

Patroni non tenentur ad reparationem Ecclesie Parochialis contribuere. ib. 66. & seqq.
 Etiam decimatores tenentur concurrere ad sumptus pro reparatione. 381. 74. & seqq.
 Parochiani etiam concurrere debent. ib. 80.
 Deficientibus omnibus mediis, ad reparationem requisitis, Ecclesia Parochialis destruenda, & Parochia alteri est conjungenda & incorporanda. ib. 81.

Quid de ampliatione Ecclesie Parochialis dicendum sit? ib. 83. & seqq.
 Quid de reparatione ædium parochialium resolvendum? 382. 86. & seqq.
 Parochia num ex natura sua beneficium sæculare sit? 387. 33. & seqq.
 In propria parochia debent diebus festis audire sacrum Parochiani. 437. 10. Alibi tamen satisfaciunt præcepto de audiendo Sacro. ib. 11.

Non est toleranda consuetudo, vi cuius major pars, vel omnes Parochiani alibi vellent audire Missam. ib.

Parochus.

Parochus debet legitima autoritate & approbatione constitui. 379. 49.
 Parochi non possunt discedere suo à beneficio ultra tempus unius vel ad summum duorum mensium, impetrata prius licentia ab Episcopo, & substituto Vicario idoneo. 415. 349.
 Parochus habet intentionem in jure fundatam, quoad omnia Sacramenta (excepta Confirmatione, & Ordine) fidelibus intra limites Parochiæ administranda. 436. 1. Habet jus conferendi Baptismum. ib. 2. Administrandi Sacramentum Pœnitentiæ. ib. 3. Parochi soli de jure antiquo tenebantur confiteri Parochiani. ib. Parochus etiam habet jus administrandi Sacramentum Eucharistiæ. ib. 5. Extrema unctionis. ib. 7. Et Matrimonii. ib. 8.

Parochus habet generalem potestatem ordinandi in sua Ecclesia, quæ ad cultum DEI & Sanctorum pertinent. 437. 9.

Parochi, diebus festis celebrant, omnes Parochiani adesse debent. ib. 10. Alibi tamen audientes satisfaciunt præcepto Ecclesiastico de audiendo Sacro. ib. 11.

Parochi etiam competit, prædicare Verbum DEI. ib. 12. Et benedictiones fontis Baptismalis, candelarum, palmarum &c. ib. 13.

Parochi quoque est instituire Parochianos & instituere in articulis fidei &c. ib. 14. Denuntiare vigiliis, jejuniis, festis, indulgentiis &c. ib. 15. Et matrimonia futura. ib. 16.

Parochi competit jus sepulturae. 438. 19. Vide Sepultura.

Parochi portio Canonica debet præstari de omnibus obventionibus, quæ occasione funeris unius ex Parochianis aliis Ecclesiis accrescunt. 440. 55. & seqq.

Parochus ratione decimarum ex sua Parochia habet intentionem, in Jure fundatam. 450. 48. & seqq.

Cui Parochi debeantur decimæ? ib. 51. & seqq. Vide Decime.

Primitiæ & oblationes regulariter spectant ad Parochium. 461. 209. Item 211.
 An sacrificio post partum numeretur inter jura parochialia? 437. 17. & seqq.

Patena.

Patena consecrati. 371. 151. Materia. ib. 159. Execrati. 372. 161. Noviter deaurata noviter est consecranda. ib. 163. & seqq.

Patria potestas.

Ex quibus causis acquiratur patria potestas? 301. 77. & seqq. Subsunt eidem omnes liberi 79. Licet consuetudine hoc fuerit immutatum. 80. Effectus patriæ potestatis. 88. Illius solutio. 89. & seqq.

Patronus. Patronatus jus.

Patronus aut jus patronatus quid sit ex Jure Civili? 301. 39. & seqq.